

UKŁADANIE PANELI PODŁOGOWYCH

Zawodowi parkieciarze do dziś twierdzą, że najlepsze są posadzki z paneli łączonych klejem. Cóż, przy systemach bezklejowych ich umiejętności stały się zbędne...

Pojawienie się wielowarstwowych paneli podłogowych łączonych systemami bezklejowymi sprawiło, że nawet początkujący amator może sam wykonać podłogę i to w dodatku bezbłędnie. Jednak poprawne ułożenie podłogi nie ogranicza się do samego łączenia jej elementów. Cały efekt może zepsuć np. brak odpowiednio szerokich odstępów od ścian lub umieszczenie paneli na podłożu bez warstwy folii paroizolacyjnej.

Ten ostatni element jest absolutnie konieczny przy układaniu paneli na wszystkich mineralnych podłożach, a więc także na – powszechnie dziś stosowanych – jastrychowych. Bez takiego zabezpieczenia para wodna, skraplając się na podłożu, wsiąka w spody paneli i powoduje ich pęcznienie lub nawet rozkruszanie się. Do odkształcania się parkietowej gładzi doprowadza też brak odstępu paneli od ścian. Zewnętrzne krawędzie podłogi muszą być umieszczone 10-15 mm od nieruchomych elementów sąsiednich, by mogła ona swobodnie się kurczyć i rozszerzać. W przeciwnym razie będą powstawać wybrzuszenia na środku pokoju. Wspomniany odstęp nie powinien jednak być większy niż 15 mm, by dać się estetycznie zamaskować listwami przypodłogowymi.

Oprządkowanie do montażu paneli: ciężki młotek dwustronny, klocek z twardego drewna, klamra dociskowa i kliny dystansowe.

5 Resztki kleju i wykładziny usuwamy szpachelką lub wypożyczonym narzędziem elektrycznym, zwanym z angielska stripperem.

1 Stara wykładzina ma być zastąpiona parkietem bukowym. Jego panele trzeba ułożyć zgodnie z kierunkiem padania światła.

6 Następnie dokładnie odkurzamy całą powierzchnię i szpachelujemy wszystkie ubytki, których głębokość przekracza 2 mm.

10 W kolejnych rzędach także najpierw łączymy ze sobą poszczególne odcinki, a potem całość z rzędem poprzednim. Należy uważać, by folia nie wchodziła pod spodem między panele.

2 Plastikowe listwy przypodłogowe można łatwo zdjąć ręcznie, gdyż najczęściej są tylko przyklejone do krawędzi wykładziny.

7 Panele w paczkach muszą się aklimatyzować przez co najmniej 48 godzin w tym pomieszczeniu, w którym mają być ułożone.

11 Przez drewniany klocek ostrożnie dobijamy młotkiem kolejne rzędy, tak by szczelina zamknęła się na całej długości.

14 Czołowe krawędzie zewnętrzne skrajnych paneli w rzędach powinny tworzyć jedną linię prostą, równoległą do ściany.

3 Wykładzinę przyklejoną całą powierzchnią do podłoża tnijemy nożem na pasy szerokości jednego metra, by łatwiej ją było usunąć.

8 Na gładkim podłożu układamy folię PE. Jej pasy łączymy na 10-centymetrowe zakładki i na 20 cm wykładamy na ściany.

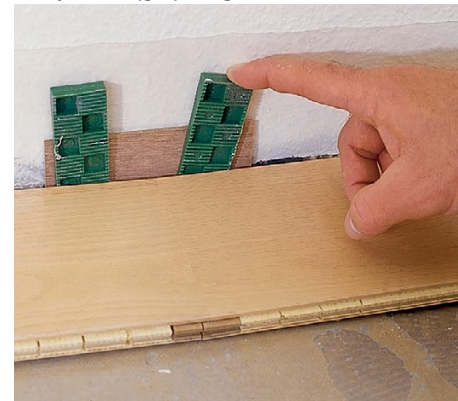
12 Można też odcinki kolejnego rzędu dołączać pojedynczo, a potem wzdłużnie dobić je do siebie młotkiem i klokiem.

15 Gdy rzędy dołączamy odcinkami, zatrzask czołowy ostatniego panelu w rzędzie zamykamy, używając klamry i młotka.

4 Krawędź pasa oddzielamy od podłoża szpachelką, tak by dało się ją silnie chwycić oburącz i odrywać, ciągnąc ku górze.

9 Krawędzie czołowe paneli pierwszego rzędu łączymy na zatrzaski. Odstęp 10 mm od trzech ścian ustalamy parami klinów.

13 Skrajne panele w rzędach przycinamy wyrzynarką od strony spodniej lub ręczną piłą tarczową od strony wierzchniej.

16 Przy rurach grzewczych otwory (z luzem 3 mm z każdej strony) wycinamy symetrycznie na stykach sąsiednich paneli.

Efekt zależy od szczegółów

Systemy zatrzaskowe łączone za pomocą młotka wymagają zachowania przy układaniu ostrożności i odrobiny wyczucia. Uderzenia muszą być bowiem na tyle silne, by pokonać opór zatrzasku, lecz równocześnie nie za mocne, by nie uszkodzić delikatnego systemu piór i wpustów. Nawet drobne uszkodzenie któregoś z tych elementów sprawia, że cały panel będzie wymagał wymiany.

To, z której strony pomieszczenia zaczniemy układać panele, a więc z lewej na prawą czy odwrotnie, nie gra żadnej roli. W niektórych miejscach, chociażby przy grzejnikach, może być konieczna zmiana kierunku. Bezpieczniej jest dobijać pióra do wpustów niż odwrotnie. Znajdujące się przy ścianie pióra pierwszego panelu wówczas odcinamy. Kierunek układania paneli zależy zazwy-

czaj od kierunku padania promieni słonecznych. Niektórzy specjaliści zalecają jednak raczej układanie równoległe z dłuższym bokiem pomieszczenia. Żle, gdy oznacza to, że panele będą oświetlane dokładnie w poprzek, ponieważ cała posadzka może wówczas sprawiać złudne wrażenie pofalowanej i nierównej.

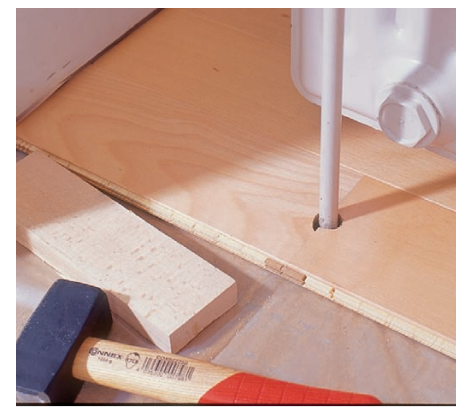
Prezentowane na ilustracjach panele nie wymagają stosowania dodatkowej warstwy izolacji, tłumiącej odgłosy kroków. Wyposażono je bowiem fabrycznie w zintegrowaną filcową izolację akustyczną. Dla obróbki poszczególnych paneli nie ma to znaczenia, natomiast oszczędza jeden, i to dość uciążliwy, etap całej pracy. Jeśli panele nie mają takiej warstwy izolacyjnej, trzeba zastosować specjalną piankę polietylenową. Zwykle jest ona sprzedawana w rolkach.

17 Wycięcia na rury nie muszą być idealnie okrągłe, ponieważ potem zostaną zakryte rozetkami z drewna lub plastiku.

20 W drzwiach można zastosować szynę progową. Ościeżnice, po ich zdemontowaniu, podcinamy równo z powierzchnią parkietu.

18 Ostatni panel rzędu z otworem najpierw łączymy z poprzednim w rzędzie, a potem dobijamy jego dłuższą krawędź.

21 Dolną część składanej szyny mocujemy pod skrzydłem drzwiowym kołkami osadzonymi w jastrychowym podłożu.

19 Ostatni rząd paneli należy przyciąć na odpowiednią szerokość i zamontować, dobijając za pomocą kłamy i młotka.

22 Brzeg folii jest dociskany szyną do podłoża. W pasowaniu długości szyny uwzględniamy grubość zdjętych ościeżnic.

23 Panele przy progu układamy jak przy ścianach. Ich 10-milimetrowy odstęp od dolnej części szyny ustalają ścinki drewna.

24 Jeśli nie możemy wyjąć ościeżnicy, jej podcięcie wykonujemy piłą grzbietnicą, a potem wsuwamy w nie koniec panelu.

25 Użycie dwuczęściowych, mocowanych kołkami listew przypodłogowych jest możliwe tylko przy równych, gładkich ścianach.

26 Klasyczne listwy z litego drewna muszą być mocowane do ścian (nie do parkietu!) twardymi gwoździami o stożkowych łbach.

27 Przy drzwiach tarasowych zamiast listew przypodłogowych osadzamy tzw. ćwierćwałki z tego samego drewna.

28 Szczeliny między parkietem a stalowymi ościeżnicami drzwi należy wypełnić elastyczną masą akrylową w kolorze drewna.

29 Do zakrywania otworów przy rurach grzewczych używa się, składanych na zatrzaski lub klej, rozetek w kolorze drewna.

30 Na zakończenie w drzwiach nakładamy na zamontowaną dolną szynę ozdobną pokrywę, niwelującą różnicę poziomów.

Konserwacje nowej posadzki z paneli bezklejowych

Do pierwszej konserwacji naszej nowej podłogi z paneli, polegającej na przetarciu całości na mokro, używamy wody z domieszką środka konserwującego do parkietów. Środek ten zaimpregnuje szczególnie wrażliwe połączenia paneli i uodporni je na działanie wilgoci oraz zabrudzenie. Do regularnego ścierania kurzu na sucho należy używać specjalnej szmatki (na zdjęciu z prawej). Do wycierania podłogi na wilgotno trzeba posłużyć się grubszym, mocno wyżętym absorberem.

Naturalna ochrona drewna

- **2 w 1** - zabezpiecza i konserwuje podłogi drewniane
- **skutecznie chroni drewno** przed plamami i działaniem wody
- **łatwa renowacja** - wystarczy nałożyć nową warstwę

V33 POLSKA Sp. z o.o.
ul. Przemysłowa 18, 62-069 Zakrzewo k/Poznań
tel. +48(61) 89 45 100, fax +48(61) 89 44 141
www.v33.pl